

عنوان مقاله:

ساخت های انکاری در زبان فارسی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 13، شماره 41 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

هنگامه واعظی - استادیار گروه زبان انگلیسی و زبان شناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران.

اکرم رضوی زاده - دکترای تخصصی زبان شناسی، دانشگاه پیام نور مرند

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بررسی ساخت هایی می پردازد که هدفشان دریافت اطلاعات نیست و گوینده انکار یا محال بودن موردی را تایید می کند؛ این نوع ساخت ها، انکاری نامیده می شوند. هدف پژوهش این است که بدانیم ساخت های انکاری که از جنبه ساختاری شبیه ساخت های پرسشی هستند، در زبان فارسی چه ویژگی هایی دارند. دامنه پژوهش، مشتمل بر شماری از ساخت انکاری است. داده ها از دو بعد معنایی و کاربردی بر مبنای دیدگاه جوانگ (Cheung, 2008; Cheung, 2009) بررسی می شوند و روش تحلیل داده ها توصیفی- تحلیلی است. بررسی داده ها نشان می دهد که ساخت های انکاری ماهیت پرسشی ندارند و پرسش واژه های محدودی در این نوع ساخت ها به کار می روند. برآیند کلی پژوهش نیز نشان می دهد که با وجود شباهت ظاهری میان جمله های پرسشی در زبان فارسی، ساخت های انکاری با ساخت های دیگر مانند پرسش های متعارف، تعجبی، تاکیدی و بلاغی تفاوت دارند. حضور فعل مثبت، عدم دریافت پاسخ، دامنه سور محدود، کاربرد محدود قیدها و مجاز نبودن پاسخ پاره جمله ای از ویژگی های خاص این نوع جمله ها است که آن ها را از دیگر ساخت های مشابه متمایز می کند.

کلمات کلیدی:

پرسش واژه، زبان فارسی، ساخت پرسشی، ساخت انکاری، ویژگی های معنایی و کاربردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359406>

